

Sygn. akt V U 566/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku w S. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Ewa Sławińska- Klamann**

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Adamczyk-Podolska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013r. w Słupsku

na rozprawie sprawy

z odwołania A. A.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

z dnia 2 kwietnia 2012 r. znak (...)

w sprawie A. A.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o rentę socjalną

oddala odwołanie.

Sygn. akt: VU 566/12

UZASADNIENIE

Ubezpieczona A. A. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 kwietnia 2012 roku, znak (...) odmawiającej przyznania ubezpieczonej prawa do renty socjalnej.

Odwołująca się od tej decyzji ubezpieczona wniosła o jej zmianę decyzji i przyznanie prawa do renty socjalnej.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że zarówno Lekarz Orzecznik ZUS oraz Komisja Lekarska ZUS po przeprowadzeniu badań ubezpieczonej i analizie dokumentacji medycznej orzekli, iż ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona A. A., lat 27 , urodzona w dniu (...), studentka III roku Wyższej Szkoły (...) w P., posługuje się językiem migowym oraz czyta z ust. Ubezpieczona legitymuje się orzeczeniem (...) do spraw Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 15 kwietnia 2011 roku zaliczającym ją do znacznego stopnia niepełnosprawności .

W okresie od 1 stycznia 2005 roku do 30 listopada 2006 roku była uprawniona do renty socjalnej. W dniu 19 stycznia 2012 roku złożyła wniosek o rentę socjalną.

Dowód: wniosek – k. 32-33 akt ZUS, orzeczenie z dnia 15.04.2011 r. –k.8 as.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 16 lutego 2012 roku orzekł, że A. A. nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Ubezpieczona skorzystała z prawa wniesienia sprzeciwu Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 21 marca 2012 roku podtrzymała stanowisko Lekarza Orzecznika.

Dowód: orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 15 verte akt ZUS; orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 23 verte akt ZUS.

Stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia laryngologiczne tj. obuuszny głęboki niedosłuch odbiorczy praktyczna głuchota obojga uszu), niewykształcona funkcja mowy (wynikająca z głuchoty) nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy. Ubezpieczona może wykonywać pod nadzorem proste prace fizyczne, a po zakończeniu studiów może pracować pod nadzorem zgodnie z nabytym wykształceniem jako pracownik biurowy. Biegły psycholog stwierdził, że ubezpieczona ma ponadprzeciętną inteligencję

Schorzenia narządów wewnętrznych w postaci astmy oskrzelowej nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy. Nie stwierdza się konieczności zapewnienia podstawowych potrzeb życiowych i pomocy innych osób do pełnienia ról społecznych czasowo lub częściowo, może wykonywać pracę pod nadzorem zgodnie z kwalifikacjami zawodowymi. Nie stwierdzono się u ubezpieczonej inwalidztwa narządowego. W leczeniu astmy oskrzelowej nastąpiła poprawa kliniczna.

Stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia alergologiczne w postaci alergicznego nieżytu nosa i alergicznego zapalenia spojówek nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy. Schorzenie jest sezonowe w okresie pylenia drzew oraz okresie jesiennym i nie upośledza w sposób istotny codziennego funkcjonowania ubezpieczonej. Objawy są łagodne i ustępują po zażyciu leków. U ubezpieczonej nie występują duszności.

Na podstawie całokształtu danych z wywiadu chorobowego, badania przedmiotowego oraz wyników badań i leczenia, zawartych w dokumentacji medycznej biegły sądowy lekarz medycyny pracy wskazał, iż powyższe zmiany chorobowe nie czynią strony skarżącej całkowicie niezdolną do pracy. Obuuszny głęboki niedosłuch odbiorczy - głuchota, niewykształcona funkcja mowy, alergia całoroczna na kurz domowy, roztocza i sezonowa na drzewa i trawy czynią ubezpieczoną zdolną do pracy na otwartym rynku pracy (w towarzystwie osób słyszących , porozumiewając się pismem, jak również w otoczeniu osób niesłyszących).

Dowód: opinia biegłego laryngologa z dnia 26 czerwca 2012 rok k. 25 verte akt sprawy, opinia biegłego internisty z dnia 19.09.2012 r. k.66-67 akt sprawy, opinia biegłego alergologa z dnia 21.11.2012 r. k. 98-99 akt sprawy, opinia biegłej z zakresu medycyny pracy z dnia 08.05.2013 r. k. 145-145 verte akt sprawy

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Istota sporu dotyczy ustalenia ubezpieczonej prawa do renty socjalnej.

W kontekście przedmiotu sporu, którym pozostawało zagadnienie spełnienie przez A. A. przesłanek prawa do renty socjalnej, zasadniczej ocenie Sądu poddana została okoliczność stopnia niezdolności ubezpieczonej do pracy. Zatem, jedynie poczynienie ustalenia, że ubezpieczona jest osobą niezdolną do pracy całkowicie, nie zaś jedynie częściowo, przy spełnieniu kolejnych przesłanek, dawałoby prawo do przyznania jej prawa do wnioskowanego świadczenia.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U.2013.982 j.t) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;

3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W ust. 2 wskazano, że osobie, która spełniła warunki określone w ust. 1, przysługuje renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała, bądź renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.), stosując odpowiednio między innymi art. 12-14 tej ustawy (art. 5 i 15 ustawy o rencie socjalnej).

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS - definiując niezdolność do pracy - stanowi, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Przepisy ust. 2 i 3 wskazują, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Natomiast zgodnie z jej art. 13 przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy, a także celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W okolicznościach niniejszej sprawy ubezpieczona nie spełnia przesłanek do przyznania prawa do renty socjalnej, gdyż nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w rozumieniu powołanych przepisów, gdyż nie utraciła zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Zważyć należy, że ocena istnienia niezdolności do pracy i jej stopnia należy do kategorii okoliczności, których stwierdzenie wymaga wiadomości specjalnych, tak więc czyni koniecznym przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych (art. 278 k.p.c.). W tym zakresie sąd dokonał więc własnych ustaleń, na podstawie opinii biegłych: laryngologa z dnia 26 czerwca 2012 r. (k. 25-25 verte), specjalisty chorób wewnętrznych z dnia 19 września 2012 r. (k. 66-67), alergologa z dnia 21 grudnia 2012 roku (k. 99-100), medycyny pracy z dnia 8 maja 2013 r. (k.145-145 verte as) uzupełnionymi opiniami z dnia 24 września 2013 r. (k. 167) i z dnia 17 października 2013 r. Biegli sądowi uznali, że pomimo znacznego kalectwa stanu zdrowia pod względem funkcji słuchu i komunikacji społecznej nie wyczerpuje to pojęcia całkowitej niezdolności do pracy. Lekarze rozpoznali u A. A. głęboki obuuszny odbiorczy niedosłuch (głuchota) i niewykształcona mowa. Biegli mieli na uwadze, dokonując oceny, nie tylko laryngologiczny stan zdrowia ale też stan umysłowy. Tym samym w konkluzji stwierdzili, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy a jedynie jest częściowo, trwale niezdolna do pracy. Dokonując oceny stanu zdrowia ubezpieczonej biegła z zakresu medycyny pracy podkreśliła, że ubezpieczona jest zdolna do pracy i to na otwartym rynku pracy. W ustnych wyjaśnieniach na rozprawie w dniu 17 października 2013 roku podkreśliła, że duży potencjał umysłowy czyni ubezpieczoną zdolną do pracy zarówno w towarzystwie osób słyszących, porozumiewając się pismem, jak również w otoczeniu osób niesłyszących. Biegła miała na uwadze możliwość swobodnego poruszania się z uwagi na posiadane przez ubezpieczoną prawa jazdy, komunikowania społecznego w kontekście posiadanego wykształcenia oraz znajomości języka angielskiego.

Wprawdzie opinia biegłych jako dowód oparta jest na wiadomościach specjalnych, to podlega ona jednakże ocenie sądu w oparciu o cały zebrany w sprawie materiał, a zatem, na tle tego materiału, koniecznym jest stwierdzenie, czy ustosunkowała się ona do wynikających z innych dowodów faktów mogących stanowić podstawę ocen w opinii zawartych oraz czy opierając się na tym materiale w sposób logiczny i jasny przedstawia tok rozumowania prowadzący do sformułowanych w niej wniosków (por. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 maja 2005 r., V CK 659/04, LEX nr 180821).

W tym kontekście należy więc zaznaczyć, że wyżej wskazane opinie zasługują w pełni na wiarygodność, ponieważ zostały sporządzone przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, po przeprowadzeniu

badania przedmiotowego i podmiotowego ubezpieczonej (przy uwzględnieniu zgłaszanych przez nią dolegliwości) oraz po zapoznaniu się przez biegłych z całą dokumentacją zawartą w aktach sprawy, w tym z dokumentacją, która odzwierciedlała stan zdrowia A. A., a także przebieg jej dotychczasowej kariery zawodowej (okres zatrudnienia w charakterze pomocy w kadrach, zatrudnienia w charakterze pracownika umysłowego). Należy przy tym podkreślić, że ubezpieczona, która jest dotknięta głuchotą, w tym stanie zdrowia zdobyła wykształcenie, tj. ukończyła studia, oczekuje na obronę pracy magisterskiej, zdobyła prawo jazdy, posiada umiejętność posługiwania się językiem angielskim w stopniu średnio zaawansowanym.

W konsekwencji tych okoliczności, tak treść wyżej przywołanych opinii, jak i przedstawione w nich wnioski o stanie zdrowia ubezpieczonej są logiczne i należy przypisać im walor wiarygodności.

Reasumując należy więc wskazać, że materiał dowodowy w niniejszej sprawie nie pozwolił na ustalenia, że ubezpieczona jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. W tych okolicznościach w ocenie Sądu nie zachodzą przesłanki do przyznania wnioskowanego przez A. A. świadczenia i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne o czym orzekł jak w sentencji.